

בדרכו אמונה

במשנת מרן רשכבה"ג הדרך אמונה זללה"ה

לקראת מסע גדולי ישראל בראשם מנהיגי הדור מרן הגר"ד לנדו שליט"א נביא פסקי רבינו בדיני החזקת לומדי התורה

אנו עומדים בתקופת טלטלה, מלחמה בכל החזיתות, אויבי ישראל ימי"ש זורקים חיצו מוות להשמיד להרוג ולאבד, וכאן בארץ הקודש מגיעים הסטרא אחרא בעצמה יוהעמשי"ת והבג"ץ ימ"ש, ושאר רודפים ורבים מהם כאלו שכיפות מחוררות מכסות את ראשם הטמא, רוצים להשביט את התורה מישראל, זממם לא יצלח. והמזיקים משולי המחנה שיותר מכולם הצליחו למעט תורה מישראל רח"ל, בפעולות אלימות, וכפי שכבר רבינו אמר בעבר שהם חשודים על רציחה.

אך זה לעומת זה עשה אלוקים, וזכה דורינו למרות כל נסיונות הקשים, ועולם התורה יושב ושוקד על תלמודו ולא מתפתה לפיתויים לסוגיהם ולמיניהם. ודבק בתורה ובחכמה שבכל דור.

ובפרט על כעת באנו, עיני עולם התורה מביטות בחרדת קודש לראות את אביהם ורבים של ישראל קוה"ק מרן הגר"ד לנדו שליט"א מכתת רגלו לארצות הגולה בקושי אדיר למען החזקת התורה.

וכפי שהתבטא בפני מרן הגר"ד כהן שליט"א: זה מאוד קשה לי, מאוד מאוד קשה. אי אפשר לתאר כמה זה קשה. הגר"ד כהן שנשע בעבר במסעות הגיב: אני יודע שאי אפשר לתאר כמה זה קשה. רבינו: לי זה קשה כפליים אין עצה. הגר"ד כהן: בשנים של הראש ישיבה.. רבינו: אי אפשר לתאר בשבילי, אישית. ואין לי שום עצה. חייבים. הגר"ד כהן: להחזיק תורה בכלל ישראל רבינו: חייבים.

מראות אלוקים שאמריקה לא חוותה מעולם. עת מתכנסת כל היהדות החרדית למעמד הוד רתחא דאורייתא, מאבינו רועינו שליט"א אשר במסירות אחר לילה עם שינה מועטת וטיסה ארוכה, שעות ספורות אחרי מנחיל את התורה בכל העוז והעוצמה. יה"ר שנוכה ויהיה לו כוחות, ואריכות ימים ושנים להנהיגנו, ובמהרה יולכנו לקבל פני משיח צדקנו.

נביא דברים מרבינו בחשיבות החזקת התורה. ויה"ר שנוכה בזכות התורה ולומדיה יצל העולם. בתחילה שו"ת עם רבינו שהובא בית"נ תשע"ה.

הגר"נ בן סניור: מספרים על מרן ה"חזון איש" שכשהוא היה מקבל כספים היה מעביר קודם כל לכוללים וישיבות ואחר כך לצדקות אחרות...

רבינו: זה נכון אבל מהאי טעמא שתרווייהו איתנהו בהו גם צדקה וגם החזקת תורה...

הגר"נ בן סניור: האם האברכים עצמם גם צריכים להשתתף באחזקת אברכים?

רבינו: הם לא חייבים אבל וודאי שיש בזה עניין גדול לתת כפי יכולתם.

הגר"נ בן סניור: למחזיקי ידי לומדי התורה, האם יש להם חלק בתורה הנלמדת כמו ללומדי התורה עצמם?

רבינו: אולי יותר. כתוב בירושלמי (סוטה פ"ז) רבי אחא אמר בשם רבי תנחום ברבי חייה "כל מי שהוא למד ולמד ושומר ועשה והיתה ספיקה בידו להחזיק ולא החזיק הרי זה בכלל אורו."

רבי ירמיה אמר בשם רבי חייה בר בא "אם אדם לא למד ולא לימד ולא שמר ולא עשה ולא היתה ספיקה בידו להחזיק, להחזיק את שאר בני אדם ללמוד תורה הרי זה בכלל ברוך אשר יקים את דברי התורה. ואמר רבי חנה רבי ירמיה בשם רבי חייה: "עתיר הקדוש ברוך הוא לעשות צל לבעלי מצות בצילה של בעלי תורה מאי טעמא שנאמר קהלת ז' כי בצל החכמה בצל הכסף" הגר"נ בן סניור: מה השכר שמובטח להם?

רבינו: שיוכלו הם בעצמם לשבת וללמוד. זה השכר הגדול ביותר שיכול להיות. לאדם כאן בעולם הזה.

רבי אפרים פוטולסקי זצ"ל אמר פעם בשם מרן ה"חזון איש" על הפסוק "וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבול" כשתלמיד חכם עני מקדיש עתותיו לתורה, אין כאן כל כך מסירות כמו עשיר שכן הוא הרי "יראה את הארץ כי נעמה, וירא מנוחה כי טוב" ואף על פי כן מסיר מעצמו חשבונות רבים ונוטה שכמו לסבול עול התורה. זה רבנות גדולה.

הגר"נ בן סניור: הפסוק הדי מדבר על יששכר ולא על זבולון, איך זה מתפרש על עשירות הרי זבולון היה עשיר?

רבינו: גם עשיר שמחזיק תורה שעוזב מנעמי עולם ומסייע ללומדי תורה נחשב שותף בלימוד התורה וזוכה לחלק בשכרו.

הגר"נ בן סניור: האם נקטינן שהלומדים מפסידים משכרם עבור המחזיקים? רבינו: בסופו של דבר הוא לא יקופח. מובא בכתר ראש למרן הגר"ח מואלוצין זצוק"ל (סימן ס"ד) וז"ל: "שאלו לרבינו ע"ד קבלת פרס מלימודו לחלק כיששכר וזבולון שנראה בהשקפה ראשונה שלמודו רק בשכר ואמר מותר, ואדרבה אם עינו צר ליתן חלק מלימודו לאחר, נראה מזה שרצונו לקבל שכר לעצמו. ולמעט רצון בוראו מפני רצונו, אבל צריך שיהיה מטרת חפצו ומגמתו רק שיעשה רצון הבורא ית"ש ומיניה יתקלס עילאה, שאם לא יקבל פרס ילמוד רק חצי היום וכשיקבל פרס ילמוד כל היום, ויהיה נחת רוח להקב"ה על ידו מיום שלם.

הגר"נ בן סניור: מספרים שמרן החזון איש לא הסכים לקחת ממון עבור לימודו מה היה דעתו לגבי קבלת שכר על ידי אברכים?

רבינו: אכן מרן ה"חזון איש" לא אבה לקחת לעצמו בגלל שהוא סבר שאינו צריך לקחת הוא הרי התפרנס ממכירת הספרים ולא היה לו צורך יותר. אבל הוא קיבל כספים עבור אברכים וחילקם להם.

באחד ממכתביו כותב מרן זיע"א כפי הנראה לאחד שמיאן ליטול כסף עבור לימודו בזה הלשון: "הכסף הוא של שמעון אחי עזריה שנתן עזריה לשמעון אחיו, ואין ראוי לנהוג צרות עין שלא ליהנות מעזריה וזבולון"...

הגר"נ בן סניור: מרן ה"חזון איש" התפרנס ממכירת ספריו, להדפסת הספרים הסכים לקבל כסף, אם כן למה אין זה נחשב החזקת הלימוד בעקיפין? רבינו: הוא לא קיבל תרומות להדפסת הספרים, אלא הדפיס ומכר וזוהי כיסה את ההוצאות. אספר לך עובדה, פעם נסענו עם מרן ה"חזון איש" לים לצורך הבריאות, כשהגיע לשם התלקטו סביבו הרבה אנשים שהיו שם, נטפל אלינו עם הארץ אחד ושאל אותי בקול: "מהיכן האיש הזה שכולם סובבים אותו? השבתי לו: מבני ברק. הוסיף ושאל: ומה הוא עושה? השבתי בצחות: "מוכר ספרים" ... מרן ה"חזון איש" נהנה מאד מהתשובה, פנה ואמר לי: "ישיש כוח"...

החזקת הלומדים

א. שאלה: כתב החפץ חיים (אהבת חסד פרק כ"ד), וז"ל ודע עוד דכל עיקר התקנה (שאל יזבזבו יותר מחומש) הוא לסתם צדקה, אבל להחזקת תורה מצדד בספר שיטה מקובצת דף נ' דלא שייך זה כלל, וכן בדין אחרי שעבור זה יש לו חלק בשכר תורתו, כמו שמצינו ביששכר וזבולון ששבט זבולון היה מחזיק לשבט יששכר והיה נוטל חלק בשכר תורתו, וצריך באור מאי שנא משאר צדקה דגם שם איכא שכר מצוה, וככל שיוסיף כן יוסיפו לו, ואסרו לבזבז יותר מחומש. תשובה: זה כעין שותפות.

כפי נתינתו כך חלקו

שאלה: בשו"ת אג"מ (יור"ד ח"ד סימן ל"ז אות ט"ו י"ט), כתב שבשביל לחלוק חצי חצי בשכר תורתו של הלומד, צריך זבולון גם לתת ליששכר חצי מכל רוחי עסקיו, והחפץ חיים (שם עולם שער התחזקות פ"ו בהגה) כתב שדי לספק כל צרכי הלומד בשביל לחלוק עמו שוה בשוה בשכר תלמודו.

אמנם שו"ר בנוסח הסכם יששכר וזבולון ממרן החזון"א, הגרא"ז מלצר והגרא"מ ש"ך זצוק"ל, שגם עבור התחייבות של סכום קצוב מידי חדש בחדשו. מתחייב יששכר להקנות חלק משכר תורתו, ואיך הוא למעשה.

תשובה: כפי נתינתו כך חלקו.

מי שחסר לו חלקים בידיעת התורה האם מחויב לתמוך בלומדים ענינים אלו שאלה: כתב החפץ חיים (שם עולם שער ההתחזקות פרק ו' בהגה), וז"ל ודאי גם שבת זבולון היו הרבה נשמות קדושות שחלקם בתורה גדול ושורש נשמתם ממקום גבוה ואפילו הכי על ידי אחדות יששכר לא יחסר להם חלק התורה אשר צריכים להשיגו וכו', דהכא צריך שעל ידי החזקת תורה ישיג כל חלקו בתורה מה שלמודו המלאך במעי אמו עכ"ל.

ועוד כתב בספרו שמירת הלשון שער התורה פרק ו', וז"ל יחשוב כל אדם בעצמו איך צריך להחזיק ללומדי תורה, הלא בעולם הזה אם היו אומרים לאדם שאינו בן תורה, "אוי אפילו אם הוא למדן, אך המסכת שתבירו התלמיד חכם העני למד עתה הוא לא למד אותה עדיין", כמה היית רוצה ליתן עבור שתהיה בקי בע"פ במסכת פלונית ופלונית או ביורה דעה או בחשן משפט, בודאי היה משיב, אתן כל מה שיהיה ביכלתי עכ"ל, ובספר תורה אור פרק י"א כתב, אם התלמידי חכמים שמחזיק אותם בלימודם ענין לימודם הוא גם כן בענין הקרבתו, בודאי נחשב זכות הלימוד הזה גם עליו כאלו הוא בעצמו למד אותן הלימודים, ואם כן אם הלימוד בעניני עולה, נחשב גם עליו כאלו הקריב עולה עכ"ל,

והאם לפי זה מי שחסרים לו חלקים בידיעת התורה שלא למד כלל, כגון סדר זרעים או קדשים או טהרות, האם מחויב לתמוך באותם כוללים הלומדים ענינים אלו כדי להיות שותף בידיעתם.

תשובה: יתכן.

מי זה האלמנה? מי היתומות? מי מת? איפה קברו אותם?
אבל כשמדברים על השם ועל משיחו, אין שום מגבלות מה אמת מה שקר...
 וודאי שהם ידעו תורה מן השמים, ושמשו אמת ותורתו אמת ואין בלעדו, זה מה שהם צועקים עד היום. אבל שיש נגיעות, כשרוצים כבוד, כשרוצים כל מיני תאוות, אז היצר הרע, גם בדברים הפשוטים, גם בדברים שיוצעים את האמת, הוא עושה אור לחושך וחושך לאור.

רבי חיים שמואלביץ היה אומר: און בן פלת, אשתו הצילתו. כתוב עליה הפסוק 'חכמת נשים בנתה ביתה'. שואל, מה היא עשתה? היא אמרה דברים פשוטים. היא אמרה לו: אם משה יהיה רב, אתה תהיה תלמיד. אם ורח יהיה רב, אתה תהיה תלמיד. מה אתה פה בעסק? לא תרוויח כלום. אמר רבי חיים שמואלביץ, **מה הפיקחות הגדולה? אומר, כשיש מחלוקת, גם הדברים הפשוטים, שכן אדם לא מתבלבל, זה חכמה גדולה בשביל זה. לא להתבלבל.**

הכלל הוא, כמו שהגמרא אומרת בברכות, **שאת האמת כל בן אדם יודע, ידע אינש בנפשיה' יודע אם צדיק או רשע. את האמת כל אחד יודע**, רק הוא יודע גם שיש לו נגיעות, אז הוא מתרץ את עצמו כל מיני דברים. רבנו מביא טעמא דקרא, שקרא אמר: כן, זה מן השמים, רק משה ביקש מהקדוש ברוך הוא, כמו שהוא ביקש ממנו לפרוש מן האשה, ביקש ממנו והקדוש ברוך הוא הסכים, אז הוא גם ביקש ממנו שיגיד ציצית, ביקש ממנו וכו'. כביכול תולים כל דבר שזה המשב"קים, וזה בגלל שאמרו לו, וזה הבנים שלו, וזה אשתו, וזה... **לא חסר ליצנות, ובליצנות אחת אפשר לדחות מאה תוכחות.**

אבל מי שרק יש לו עיני שכל, יודע שסך הכל מדבר פה הקנאה, התאוה והכבוד. שאר הדברים זה רק פירושים, זיל גמור. אבל בן אדם יודע מה שעומד מאחורי הדברים, הוא מבין שהכל הבל ורעות רוח. **ממילא וודאי הוא יודע שתורה מן השמים, הוא יודע מי אמת ומי שקר.**

רבנו מאריך בזה בספר שלו על 'רויאל המלאך', **שבכל דור ודור יש אנשים שהם דוברי אמת ויש אנשים שהם להפך, והחכם עיניו בראשו לדעת לא להתבלבל, ולשים לב מה עומד מאחורי כל הכת ליצינים האלה. לברוח מהם ומהמונם, ולא לנסות אפילו לתרץ אותם ולהסביר להם כי הם לא מחכים לתשובות.** למי שיש לו שאלות צריך להגיד תשובות, אבל להם אין להם שאלות, הם מחפשים... **השאלות שלהם זה תשובות ליצר הרע למה הם עוזבים את האמת.**

אנחנו צריכים רק להתפלל שהקדוש ברוך הוא תמיד יאיר עינינו לראות את האמת, ולא חס ושלום נטעה אחרי מאחזי שווא ומדיחים."

אנחנו נמצאים עכשיו בפרשת קרח. אני זוכר, רשכבה"ג מרן ראש הישיבה רבי אהרן לייב זצוק"ל, כל שנה הוא היה בפחד ממנחה של שבת שלח שמתחילים לקרוא פרשת קרח, עד שמתחילים לקרוא את הפרשה של אחריה, הוא היה במתח גבוה. הוא לא הסכים לקבל ראשי ישיבות שהיה להם עניינים של משה ומתן בישיבה, כל מיני דברים. הוא אמר שיש בספר הברית, אחד מהקדמונים, שבכל שבת יש את ההשפעה של הפרשה, כמו מזל גורם. הוא אמר **שהוא שם לב הרבה שנים שכל מיני מחלוקות שהתעוררו, כל מיני ישיבות וכל מיני משפחות, זה התחיל בפרשת קורח.**

לצערינו אנחנו בדור יתום, יתמי דיתמי, 'איש הישר בעיניו יעשה'. כל אחד שחושב שהוא כבר יודע, 'יתנוק היודע לדבר'. **אפילו עוד לא נפקחו עיניו, כבר יכול להביע דעות בדברים שגאונים כמוהו של דורות קודמים, אנשים שהוא לא מבין את השיחת חולין שלהם**, הוא יכול כבר להגיד מה דעתו. גם כן 'שאלו נביאים'...

רבנו זכרנו לברכה כותב, יש במכתבים, יש גם בדעת נוטה: **קורח ועדתו ידעו את האמת.** מביא את הרמב"ם באגרת תימן שהקדוש ברוך הוא אמר 'אני ערב שכל מי שהיה במעמד ההוא, מעמד הר סיני, אני ערב עליו'. הלשון של הרמב"ם שהקדוש ברוך הוא ערב עליו שהוא זורעו עד סוף כל הדורות לא יכפור בתורת משה. כל מי שהיה במעמד ההוא, הקדוש ברוך הוא הראה שאין עוד מלבדו, 'יודעת היום והשבות אל לבבך', **זה דבר שלא היה שייך להכחיש אותו.** 'יכירו וידעו כל יושבי תבלי' היה במעמד ההוא. וכל מי שהיה שמה, זה נטבע בדמו, הוא זורעו עד סוף כל הדורות.

שאלו, הרי קורח ועדתו הם היו באותו דור, זה לא דור שני? בירושלמי כותב שקורח ועדתו הם אמרו: 'משה בדאי, אין תורה מן השמים'. איך זה ייתכן? איך הם כפרו בתורת משה, כפרו בתורה מן השמים? כותב רבנו, **וודאי וודאי שהם ידעו את האמת.**

הרי דבר פשוט, כשקרא זימן עליו את כל העדה, אמר להם כל מיני משלים, סיפורים, שכביכול היה בשכונה שלו, ככה יש בחז"ל. כתוב שהוא דיבר דברי ליצנות כל אותו הלילה. סיפר שהיה בשכונה שלו אלמנה עם שתי יתומות, הגיעו משה ואהרן, וכו', סיפרו שיש להם בהמה, שיש שור, חמור, והתחיל לחרוש לזרוע, והגיע להגים שזה כלאים, אסור ביחד. קנו כבשים, לקח ראשית הגז, שועל, פדיון הבן ובסוף הם נשארו בלי כלום ומתו. **כולם יודעים שבמדבר לא מקום זרע ולא מקום תאנה, אין מצוות שתלויות בארץ.**

לרגל סיום מסכת ציצית עם פירוש רבינו, הנמסר מידי שבוע בקן דרך אמונה: דברים נרגשים ממגיד השיעור הגרא"ח שציג שליט"א מרבני המכון

בסיעתא דשמיא, זכינו השבוע, לסיים במסגרת השיעורים של 'אוחזים בתורתו', שנמסר כאן מדי יום שני כבר כמה שנים, לסיים את מסכת ציצית מהמסכתות קטנות, שיש על זה את הפירוש של מרן שר התורה זצוק"ל. בהזדמנות זו, שעכשיו אנחנו זוכים כבר לסיים במשך השנים האלו שלושה ספרים של מרן שר התורה זצוק"ל שכתב בצעירותו: הספר על הלכות כתובת קעקע' שברוך השם מסרנו ממנו שיעורים על כל הספר מתחילתו ועד סופו; בספר 'קרני חגבים' על הלכות חגבים, שג"כ זכינו למסור שיעורים מתחילתו ועד סופו; ועכשיו אנחנו זוכים בס"ד לסיים את מסכת ציצית, עם הפירוש של מרן שר התורה, שנמסר בשיעורים, כאן בקו מתחילתו ועד סופו. ועכשיו, בעזרת השם, שבוע הבא בלי נדר נתחיל את מסכת תפילין עם הפירוש של מרן שר התורה מהמסכתות קטנות. **המיוחד בשיעורים האלו, שכל כולם הם מדברי מרן שר התורה בעצמו**, שכל פעם לומדים קטע מהספרים שהוא חיבר בצעירותו. הרי אצל מרן שר התורה היה. חלק של צעירותו וחלק של סוף ימיו. בסוף ימיו נודע והתפרסם מרן שר התורה בספרים 'דרך אמונה', 'שונה הלכות' ועוד ספרים שחיבר בזקנתו יותר, וזה התקבל בכל עם ישראל, ואלפים ורבבות כל יום – **אין יום שאלפים ורבבות מעם ישראל לא לומדים מהספרים של מרן שר התורה, 'דרך אמונה', 'שונה הלכות'.**

אבל מצד שני, יש את הספרים שמרן שר התורה כתב בצעירותו, שאז היה לו את הפרויקט לתפוס נושאים שלא התחברו עליהם ספרים, ש'תורה מונחת בקרן זוית' – כל מיני מקצועות בתורה שהם בגדר 'מת מצווה', שלא התחברו עליהם ספרים, גם לא לומדים את הנושאים האלו. והוא בדווקא, בגדר של 'במקום שאין איש השתדל להיות איש', לקח על עצמו עוד נושא ועוד נושא, של דברים שלא לומדים אותם ולא נכתבו לא חיברו על זה ספרים, והוא כתב על זה ספרים בהיקף עצום, ברוחב ובעומק.

ידוע הספר הנורא שחיבר מרן שר התורה על 'הלכות עגלה ערופה', ועוד ספרים כמו הספרים שכבר למדנו כאן בקו: הספר על 'כתובת קעקע', הספר על 'קרני חגבים', ובאותה מתכונת על כל המסכתות קטנות – שבע מסכתות קטנות שלא לומדים את עניינים אלו. ומרן שר התורה לקח על עצמו את הפרויקטים האלו, לחבר על זה ספרים בעיון גדול, בהיקף, שכל התורה כולה שקשורה לנושאים האלו, הכל נמצא שם בספרים של מרן שר התורה.

ומצד שני, אבל, הספרים של מרן שר התורה בעצמו – הם עדיין בגדר 'מת מצווה'. פעם אחת אחד כתב למרן שר התורה שאלה כמדומני זה היה על 'הלכות חגבים' או על הלכות כתובת קעקע', ומרן שר התורה כתב לו שהוא הראשון ששאל אותו שאלה במכתב על הספר הזה! ואת הספר הזה מרן שר התורה חיבר לפני עשרות שנים. ככה כתב לו מרן שר התורה. ככה אחד סיפר לי, שהוא בעצמו קיבל מכתב ממרן שר התורה. דהיינו, שיש ספרים שמרן שר התורה חיבר, ומונחים בארון ספרים וכמעט אף אחד בעולם לא לומד את הספרים האלו, לצערנו הרב.

זה הפרויקט שלקחנו כאן, ואדבר, בדווקא את הספרים האלו – ללמוד אותם, למסור בהם שיעורים, להחיות את זה, לקחת את התורה שמונחת בקרן זוית, שמרן שר התורה מסר נפשו על הדברים האלו, להחיות את זה ולמסור שיעורים רבים. ויש כאלו שבדווקא מתחברים לשיעורים האלו. אני שומע כאן בקו הרבה, שבדווקא התחברו לשיעורים האלו בגלל זה שזה מקצוע עזוב, שלא רבים ילמדו את הדברים האלו, אז דווקא לזה מתמסרים לשמוע את השיעורים ולהקשיב לזה. את השיעורים על 'חגבים' הרבה אמרו ששמעו, שיעורים על 'כתובת קעקע'. ככה גם על מסכת ציצית – הרבה הרבה אמרו ששמעו את השיעורים בגלל זה, שזה דברים שמרן שר התורה השקיע, ולא כל כך לומדים את זה.

הקדוש ברוך הוא יהיה בעזרנו, שעכשיו שאנחנו זוכים לסיים כבר שלושה ספרים כאלו, ועוד ידינו נטויה להמשיך הלאה בספרים רבים שמרן שר התורה חיבר בצעירותו. כמדומני שזה 10 או 20 ספרים כאלו, שאפשר למסור בהם שיעורים רבים, בעומק וברוחב ובהיקף, מהספרים שחיבר מרן שר התורה בצעירותו. ובוודאי זה נחת רוח גדולה מאוד למרן שר התורה, שגם את הספרים האלו לומדים רבים, ובמסירת השיעורים – תמידים כסדרם מדי שבוע בשבוע. והקדוש ברוך הוא יהיה בעזרנו באמת, שבזכותו של מרן שר התורה שימשיך הלאה סיעתא דשמיא כאן, בקו 'דרך אמונה', שזה הקו הגדול ביותר שמפרסם מדי יום ביומו שיעורים רבים מאוד מתורתו של מרן שר התורה, שישפוטו דובבות בקבר', ונמשיך הלאה להגדיל תורה ולהאדירה, אמן ואמן."

קרעו שערי שמיים: בעקבות התדרדרות במצב בריאותו של המתמיד מרן הגאון האדיר רבי חיים בן רעשא רייזל ברמן שליט"א הזקוק לרחמי שמיים מרובים